

[Ole Vig Jensen]

mod regeringen vedrørende særskatten. Det forekommer mig at være uigennemtænkt og særdeles uklogt. Jeg vil advare landbruget imod at gå den vej. Jeg tror, at landbrugets chance ligger i at gå forhandlingsvejen, hvad jeg også med interesse har set at landbruget har gjort indtil nu.

Jeg kan i hvert fald sige, at vi fra det radikale venstres side er indstillet på at medvirke positivt. Det tror jeg i øvrigt gælder de fire forligspartier. Vi nærer tillid til de forhandlinger, som er bebudet mellem regeringen og landbrugets organisationer. Jeg skal derfor på de fire partiers vegne, nemlig socialdemokratiets, centrum-demokraternes, kristeligt folkepartis og det radikale venstres, fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget anerkender værdien af de foranstaltninger, der er gennemført for landbruget.

Folketinget tilslutter sig, at regeringen fortsætter drøftelserne med bl. a. landbrugets organisationer med henblik på at lette vilkårene for landbrugserhvervet.

Folketinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår i forhandlingen.

Erhard Jakobsen (CD):

Lad mig begynde med at sige, at man ville da være et skarn, hvis ikke man kunne stemme for et så udmærket forslag til motiveret dagsorden som det, der kom her.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg synes, der er grund til, som også tidligere talere har gjort det, at rette en tak til partiet venstre, ikke bare fordi man rejser en forespørgsel – det kan jo enhver gøre – men for måden, det er gjort på. Det er velgørende at mærke, at venstre i sit oplæg her ikke er ude på regeringsstorm og vanskeligheder osv., men i erkendelse af, hvor alvorlig situationen er for et erhverv, hvor venstre vel nok har mere vælgermæssig støtte end noget andet parti, siger man, at nu skal vi altså snakke alvor, nu skal vi snakke realiteter. Det synes jeg at venstre fortjener anerkendelse for, og jeg

tror, det er meget vigtigt netop i denne situation.

Så er der en ting, jeg synes bør bemærkes, ikke så meget på baggrund af den debat, der har været i dag, men på baggrund af debatten andre steder. Der er grund til virkelig at få slået en streg over de mange misforståelser, der føres frem med hensyn til EFs indflydelse på dansk landbrug. Man behøver ikke at gøre det i landbokredse, men der er god grund til at gøre det mange andre steder.

Det er fuldstændig forkert, når man fremstiller det, som om EF på nogen måde har skadet dansk landbrug. Kendsgerningen er, at det er EF, der har givet dansk landbrug overhovedet en mening og en fremtid. Vi, der husker tilbage, ved, hvor håbløst det var, hvor håbløse udsigterne var for landbruget, man kunne kun se hen til stadig nedgang og mindre og mindre behov. Situationen er tolt ændret. Det betyder ikke, at der ikke er vanskeligheder. Det betyder ikke, at vi ikke til stadighed i EF-Parlamentet må føre en kamp imod dem, der ikke forstår, at dansk landbrug er netop, hvad EF har brug for. Dansk landbrugs måde at producere på, dansk landbrugs effektivitet og dygtighed var det, man skulle stræbe imod. Andre lande må naturligvis ikke søge at bremse dansk landbrugs udvikling, for det er dér, de andre skal søge hen. Den kamp skal føres dér, og den skal føres af den til enhver tid siddende regering, af ministrene.

Lad os ikke på grund af de vanskeligheder, der nu og da møder dansk landbrug i EF, glemme, at selve EFs landbrugsordning er betingelsen for, at dansk landbrug kan føle sig nogenlunde sikker på at have en eksistensberettigelse.

Og hvad fremtiden angår, tror jeg ikke, at man skal lægge alt for stor vægt på det, der tales om: nu er der ikke flere penge i EFs fond osv. Det er en meget overfladisk betragtning, når man tænker på, hvad det er for småpenge, EF i dag kræver op fra de forskellige lande. Når man tænker på, hvor let det var at finde penge frem, da England satte EF stolen for døren og ville have en godtgørelse, så kan dog ingen tro, at EF skulle få alvorlige vanskeligheder, fordi man skulle komme til at forhøje det beløb, man i dag tager af momsindtægter, toldindtægter osv., fra 1 pct. til 1,2–1,3 pct. eller et eller andet. Ingen kan i ramme alvor mene, at det med